

ถึงแมนยูจะมาไทย เราก็คงไม่ได้ไปบอลโลก

หน้าต่างความคิด

● เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัย
ม.ธุรกิจบัณฑิตย์

เมื่อวานนี้สาวกของผีแดงที่ไปต้อนรับทีมโปรตุเกสถึงสนามบินดอนเมืองคงรู้สึกดีด้วยกันเป็นพิเศษ ในฐานะคอบอลคนหนึ่ง อาการเพื่อทีมโปรดเป็นเรื่องที่เข้าใจได้ แต่ท่ามกลางความดีใจเหล่านี้ แฟนบอลไทยทุกคนคงจะมีความเศร้าเล็กๆ เจ็บเล็กๆ เหมือนกันที่ไม่ว่าจะเปลี่ยนโค้ชสักกี่คน บอลไทยก็ยังไม่เห็นแว่วว่าจะไปบอลโลก และน่าจะเจ็บใจกว่านี้อีกถ้ารู้ว่า ในปีที่ผ่านมา ทีมชาติอันดับเราไว้ต่ำกว่าประเทศซึ่งหลายคนอาจจะไม่เคยได้ยินชื่ออย่างเอลโตเนียและเบนิเนถึงเกือบเท่าตัว

ลองย้อนกลับไปดูรายชื่อของทีมในรอบ 16 ทีมสุดท้ายของบอลโลกปี 2010 เราจะเห็นว่า มีทีมจากประเทศที่มีระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีทั้งประเทศพัฒนาแล้วอย่างเยอรมนี อังกฤษ ญี่ปุ่น และประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างปารากวัยและกานา แต่พอถึงเข้ารอบลึกขึ้น รายชื่อของประเทศกำลังพัฒนาและประเทศยากจนก็หายไปเรื่อยๆ จนในรอบชิงชนะเลิศ ผู้เข้าชิงถ้วยฟุตบอลโลกก็เหลือแต่ประเทศพัฒนาแล้วทั้งนั้น

ข้อสังเกตดังกล่าวมันสำคัญอย่างไร? เป็นไปได้หรือไม่ว่า ระดับความสามารถของทีมฟุตบอลแต่ละประเทศขึ้นอยู่กับระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ? ประเทศไหนที่มีการพัฒนาสูงก็มีโอกาสเข้าถึงรอบลึกๆ ได้มาก หากเป็นเช่นนั้นจริง แล้วทำไมสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นถึงดกกรอบเช่นเดียวกับทีมจากประเทศกำลังพัฒนาอย่างกานา?

ถ้ามองย้อนดูสถิติของการเป็นแชมป์บอลโลกในรูปที่แสดงไว้ เราจะเห็นว่า บราซิลเป็นแชมป์โลกมากที่สุด รองลงมา คือ อิตาลีและเยอรมนี หากการพัฒนาทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับความสามารถของทีมฟุตบอลจริง สหรัฐอเมริกาคงจะได้เป็นแชมป์โลก และอีกไม่นาน จีนก็จะมีสิทธิ์ได้เป็นแชมป์โลกเหมือนกัน

จำนวนครั้งที่ชนะเลิศ

ที่มา : สวสวจาก www.fifa.com

ถ้าเช่นนั้นแล้ว เราจะอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในฟุตบอลโลกคร่าวๆ อย่างไร? เมื่อพิจารณารายชื่อของประเทศที่เข้ารอบลึกที่สุดท้ายของฟุตบอลโลกในคราวนี้ จะพบว่า ทั้งสี่ประเทศมีสิ่งที่เหมือนกันประการหนึ่ง นั่นคือ ประเทศในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีลีกฟุตบอลที่มีความเข้มข้น

ทราบกันดีว่า ลีกฟุตบอลชั้นนำของโลกมีการแข่งขันกันสูง ถ้าทีมไหนไม่แข็งแกร่ง ก็มีสิทธิ์โดนขับออกจากลีก ทีมไหนสามารถ

ยืนหยัดอยู่ได้ สิ่งที่ได้รับคือผลตอบแทนมากมายมหาศาล การคัดเลือกนักฟุตบอลเข้าร่วมทีมจึงทำกันอย่างระมัดระวัง การบริหารจัดการทีมก็ทำกันแบบมืออาชีพ ผลตอบแทนที่เสนอให้กับนักฟุตบอลฝีมือดีก็สมน้ำสมเนื้อสามารถยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้เล่นคนนั้นให้เปลี่ยนไปจากหน้ามือเป็นหลังมือเลยทีเดียว บรรยาการของความเข้มข้นอาชีพนี้ จะส่งผลต่อวิธีการบริหารและคัดเลือกผู้เล่นเข้าร่วมทีมชาติ

แม้ว่าประเทศไทยมีลีกฟุตบอลอย่างจริงจังมาสักพักหนึ่งแล้ว แต่อันดับของเราที่ฟีฟ่าเคยจัดไว้ที่ 108 ในปี 2549 กลับ

ตกลงมาเป็นอันดับที่ 139 นั่นแสดงว่า วงการฟุตบอลบ้านเรายังมีการบ้านชิ้นใหญ่ที่ต้องทำให้เสร็จ เพราะตามหลักแล้ว การมีลีกควรทำให้เรามีตำแหน่งที่ดีขึ้น ไม่ใช่ร่วงลงมามากอีก 30 อันดับในช่วงเวลาแค่ 7 ปีแบบนี้

หากมองภาพรวม ในบางมุม ชะตาของวงการลูกหนังของแต่ละประเทศ เป็นภาพสะท้อนแนวทางที่ประเทศเหล่านั้นเลือกที่จะ

พัฒนาความเข้มข้นทางเศรษฐกิจของตนเอง แนวคิดที่เป็นพื้นฐานในการกำหนดนโยบายของประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจเหล่านี้ อยู่บนพื้นฐานที่ว่า รัฐเป็นผู้ช่วย ไม่ใช่ผู้ล้ม เพราะพวกเขารู้ดีกว่า หากรัฐไม่แต่

ปกป้อง ไม่ยอมให้ประชาชนและธุรกิจในประเทศเจอกับแรงกดดันจากการแข่งขันจริง ก็ไม่มีทางจะเข้มแข็งขึ้นได้ เมื่อประชาชนและธุรกิจไม่เข้มแข็ง เศรษฐกิจก็จะพลอยไม่เข้มแข็งไปด้วย เปรียบไปก็เหมือนกับทีมฟุตบอลที่เจอแต่คู่แข่งตัวฉกาจกว่า เกมยังไม่

ดราบได้ที่วงการฟุตบอลบ้านเรายังไม่เปลี่ยนวิธีคิด ภาพลักษณ์ของการเล่นพวก แบ่งฝักแบ่งฝ่าย ล้วนแล้วแต่เป็นสัญญาณของความสิ้นหวัง

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 145,530
Ad Rate: 1,500

Section: First Section/ทัศนะวิจารณ์

วันที่: ศุกร์ 12 กรกฎาคม 2556

ปีที่: 26

ฉบับที่: 9059

หน้า: 11(กลาง)

Col.Inch: 62.51

Ad Value: 93,765

PRValue (x3): 281,295

ศิลปิน: สีสี่

คอลัมน์: หน้าต่างความคิด: ถึงแผนฯยูจะมาไทย เราก็คงได้ไปบอลโลก

กรรมการคอยเข้าข้าง แข่งยังไงก็ไม่แพ้ หากวันหนึ่งต้องออกไปแข่งกับทีมอื่นที่เก่งกว่า และไม่มีใครคอยเข้าข้างอีกต่อไป คงจะนึกออกว่าผลการแข่งขันจะออกมาเป็นอย่างไร

สิ่งที่ต้องทำควบคู่กันไปคือการสร้างความเชื่อมั่น "มืออาชีพ" ให้เกิดขึ้นกับภาครัฐและภาคเอกชน ลดการใช้เส้นสาย เลิกระบบพวกพ้อง ลดการแทรกแซงทางการเมือง เพื่อให้ทุกคนสามารถแข่งขันกันอย่างเท่าเทียม วิธีนี้อาจมีคนต้องเจ็บปวดบ้าง แต่นี่คือต้นทุนที่จะต้องจ่าย หากเราต้องการให้ประเทศสามารถสร้างและรักษาความสามารถด้านการแข่งขันทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในระยะยาว

หากเรายังปล่อยให้ความไม่ถูกต้องทั้งหลายมาบ่อนทำลายบ้านเมืองเช่นทุกวันนี้ คงอีกนานกว่าที่เราจะเห็นประเทศไทยกลายเป็นประเทศชั้นนำของเศรษฐกิจโลก การเลือกเดินในเส้นทางที่การเมืองนำหน้าหลักวิชาตามหลัง ทำให้การยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชาติเป็นฝันยากจะเป็นจริง

ในทำนองเดียวกัน ทราบไคที่วงการฟุตบอลบ้านเรายังไม่เปลี่ยนวิธีคิด ข้อครหาเกี่ยวกับความดื้อรั้นของวงการฟุตบอลไทย ก็ยังคงอยู่ ชาวการเปลี่ยนโค้ชคุมทีมเป็นว่าเล่น ภาพลักษณ์ของการเล่นพวก แบ่งฝักแบ่งฝ่าย ล้วนแล้วแต่เป็นสัญญาณของความสิ้นหวัง ถ้าไม่แก้ไขเรื่องเหล่านี้ ต่อให้เชิญแมนยูมาไทยอีกกี่ครั้ง เราก็คงไม่มีวันได้นั่งเชียร์ทีมชาติไทยในฟุตบอลโลก